

Publicerad 2006-06-21 19:23 av håmågäj

Stormfast

Jag.

Varför lever jag?

För att ni ska kunna trycka ner mig?

Är det därför?

Är min lott i livet att få vara en hamn under era tillfälliga stormar, att ni ska kunna andas ut en sekund, för att sedan lämna mig i kval då mina känslor gör uppror och hjärnan och hjärtat vägrar samarbeta?

För ni lämnar ju mig. Så att jag blir ensam igen, igen igen...och allt går runt i en evig karusell, utan stopp, för jag är inget mer än lanternan ute i stormen där ni finner ro en sekund, för att sedan leva vidare.

Jag har stannat i utvecklingen, och är fast i berggrunden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren håmågäj med Poeter.se id #8566 innehar upphovsrätten